men ex cauſa accepit per mediū foliū candida linea tranſcurrente. Quare meſoleucon quidā uocāt.
Succus eius fiſtulas ſanat. ipſa contrita carcinomata. fortaſſis eadē ſit quæ leucas appellatur. Contra
omnia marina uenena efficax. Speciem eius auctores non tradunt: nec aliud q̄ ſilueſtrem latioribus
foliis eſſe efficaciorem hanc ſemine acriore. leucographis qualis eſſet ſcriptū nō reppi: Quod & ma
gis miror: quoniā utilis proditur ſanguinem excreantibus tribus obolis cū croco. itē cœliacis trita
aqua & appoſita profluuio fœmina. oculoꝝ quoq; medicamentis. Et explendis ulceribus quæ fiūt ī
teneris partibus corporis.

De medio: & myoſota: & myagro: & natrice: & othōe: & onoſma: & onopordo: & oxyri: & oxye:
& batrachio, & polygono: & leucanthemo: & plythema: & phyllo: & phellādrio: & phuleri & polyr
rhizo: & proſerpinaca: & de rhecoma: de reſeda & ſtoechade. Cap. xii. Setidis
MEdion folia habet iridis ſatiuæ: caulem tripedalem: & in eo florem grandē purpureū rotū Dioſc.
dū ſemine minuto: radicem ſemipedalē. in ſaxis opacis naſcitur. Radix drachmis. ii. cum
melle menſes fœminarū ſiſtit eclegmate per aliquot dies ſumpto. Semen quoq; ī uino tri
tum contra abundantiam fœminarū datur. Myoſota ſiue myoſotis leuis hærba: caulibus plurib9 ab
una radice aliquatenus rubentibus concauis ab imo: foliis anguſtis oblongis: dorſo acuto nigris p
īterualla aſſidue geminantis & tenuibus cauliculis ex alis prodeuntibus. flore cæruleo. Radix digy
tali craſſitudine multis capillamētis fibrata. uis ei ſtyptica & exulceratrix. ideoq; ægilopas ſanat. tra
dunt ægyptii menſis quē thiatin uocan: die. xxyii. fere in auguſto menſe incurrente. ſi quis hui9 hær-
bæ ſucco inungat mane priuſq; loquatur nō lippituꝝ eo anno. Myagros hærba ferulacea ē foliis ſi
milis rubiæ tripedanea. Semē oleoſū: quod & fit ex eo: medetur oris ulceribus perunctis hoc ſucco.
hærba q̄ uocat nigina tribus foliis longis intubaceis illita. cicatrices ad colorē reducit. natrix uocat
hærba cuius radix euulſa uirus hirci redolet. Hac in piceno a fœminis abigūt: quos mira perſuaſione
fatuos uocant. ergo ſpecies lymphantiū hoc mō animoꝝ eſſe credim9. qui tali medicamento iuue
nitur. odonties inter fœni genera eſt: cauliculis denſis ab eadem radice geniculatis triāgulis nigris
geniculis folia parua hēt longiora tamen q̄ polygonon. Semē in alis hordeo ſimile. florē purpureū
puſillū. Naſcitur in pratis. Decoctū cauliculoꝝ eius in uino auſtero quantum manus capiat: dentiū
dolori medetur: ita ut contineatur ore. Othōe in ſyria naſcitur. ſimilis erucæ perforatis crebro foliis
flore croci: quare quidam anemones uocauerunt. Succus eius oculorū medicamentis cōuenit. Mor-
det enim leuiter & excalfacit aſtringitq; ſiccando. purgat cicatrices & nubeculas. & quicq̄d obſtat. q
dā tradunt lauari: atq; ita ſiccatam digeri in paſtillos. onoſma longa folia hēt fere ad tres digitos in
terra iacentia tria ad ſimilitudinem ancuſe incīſa ſine caule ſine flore ſine ſemine. prægnans ſi edat
eā aut ſup gradiatur: abortū facere dicitur. onopordon ſi comederint aſini. crepitus reddere dicūtur
Trahit urinas & menſes. Aluum ſiſtit ſuppurationes & collectiōes diſcutit. oſiris ramulos fert nigros
tenues lentos & in iis folia nigra ceu lini Semenq; in ramulis nigrū initio. colore mutato rubeſcēs.
Smegmata mulieribus faciunt ex iis radicū decoctū potū ſanat arquatos. Eædem priuſquā mature-
ſcat ſemen: conciſæ & ſole ſiccatæ aluū ſiſtunt. poſt maturitatē uero collectæ & in ſorbitiōe decoctæ
rheumatiſmis uentris medentur: & per ſe tritæ ex aqua cæleſti bibūtur. oxis folia terna hēt. Datur
ad ſtomachum diſſolutum. Edunt & qui enterocelon habent. polyanthemū. quā quidā batrachion
appellant: cauſtica ui exulcerat cicatrices. & colorem reducit. adēq; utiligines concorporat polygo-
non græci uocant quā nos ſanguinariā: non attollitur a terra foliis rutæ ſimilis gramini. ſuccus ei9
īfuſus naribus ſupprimit ſanguinē. & potus cū uino cuiuſlibet partis profluuiū excreatiōeſq; cruē
tas īhibet. Qui plura genera polygoni faciunt: hanc marē intelligi uolunt. appellariq; a multitudine
ſeminis. aut denſitate fruticis callıgonon. Alii polygonon a frequētia geniculoꝝ. alii athalida: alii
carcinathro: alii clema: multi myrtopetalon. nec nō ieniūtur q hāc fœminā eē dicāt. Marē āt maio Poligo
rē minuſq; nigrā & geniculis denſiorē. ſemine ſub oībus foliis turgeſcentē. Quocūq; hæc mō ſe ha naton
beant: uis earum eſt ſpiſſare ac refrigerare. Semine aluū ſoluūt largius ſumpto. Vrinā ciēt. Rheuma
tiſmos cohibent. Qui ſi nō fuere: nō proſunt. Stomachi feruori folia imponūtur Veſice dolori illi-
nūtur & ignibus ſacris. Succus & auribus purulentis inſtillatur. & oculoꝝ dolori p ſe. Dabatur & in
febribus ante acceſſiones duobus cyathis in tertianis quaterniſue p̄cipue. item choleticis dyſenteri-
cis. & ī ſolutione ſtomachi. Tertiū genus oreon uocatur in montibus naſcens. arundini tenere ſimi
le. uno caule. denſis geniculis. & in ſe fractis. foliis āt piceæ. radicis ſuperuacuæ. inefficacius q̄ ſupio-
ra. peculiare iſchiadicis. Quartū gen9 ſilueſtre appellatur pene arboris frutice radice lignoſa ſtirpe ce
dri rubicūdo. Ramis ſparti binū palmoꝝ nigris geniculoꝝ ternis quaterniſq; articulis. huic quoq;
ſpiſſādi natura Sapor mali cotōei. Deccoq̄t in aq̄ ad tertia. aut aridi farina inſp gi. t & oris ulcerib9.
& atritis partib9 ꝓpter gig uaꝝ uero uitia ipſa cōmāducat. nomas ſiſtit. oiaq; q̄ ſerpūt aut difficilem